

ΘΕΜΑ : Η συνταγματική ρύθμιση των Ανεξάρτητων Δημόσιων Αρχών

1. Σχετικά προβάλλουν τρεις λύσεις :

α. Η προσθήκη μίας διάταξης με γενική εμβέλεια που να παρέχει συνταγματικό έρεισμα για κάθε Ανεξάρτητη Αρχή.

β. Η αντιμετώπιση κατά περίπτωση του θέματος, δηλαδή η πρόβλεψη ad hoc σε επιμέρους διατάξεις Ανεξαρτήτων Αρχών.

γ. Συνδυασμός των παραπάνω λύσεων (που γίνεται δεκτό στην πρόταση. Βλ. τα σημεία υπό τα άρθρα 15 παρ. 2, 19, 103 και 101Α της πρότασης).

2. Ως πλεονεκτήματα της πρώτης λύσης (βλ. σημείο υπό άρθρο 101Α της πρότασης) μπορεί να θεωρηθούν η αντιμετώπιση του ζητήματος για όλες τις περιπτώσεις με μία διάταξη και η ενιαία κατά βάση διαμόρφωση των όρων για την ίδρυση και λειτουργία Ανεξάρτητων Δημόσιων Αρχών. Ως μειονέκτημα εμφανίζεται, αντίθετα, η “ανελαστικότητά” της.

3. Ως πλεονέκτημα της δεύτερης λύσης (βλ. σημεία υπό άρθρα 15 παρ. 2, 19 και 103 της πρότασης) θα μπορούσε να θεωρηθεί η αναγωγή με ιδιαίτερη προσοχή των Ανεξάρτητων Δημόσιων Αρχών σε επίπεδο Συντάγματος, με όλες τις απότοκες συνέπειες, και ο προσδιορισμός με μεγαλύτερη ακρίβεια του θεσμικού στίγματός τους ανάλογα με τη λειτουργία που καλούνται κάθε φορά να επιτελέσουν. Είναι εξάλλου προφανές ότι η επιλογή αυτή δεν εμφανίζεται ως “ανελαστική”. Το βασικό μειονέκτημά της είναι πάντως ότι “Αρχές” που θα κριθεί αναγκαίο να συσταθούν στο μέλλον δεν θα καλύπτονται - ενόψει και της μεγάλης δυσκολίας τελεσφόρησης της αναθεωρητικής διαδικασίας - από συνταγματικό κανόνα.

4. Η προβληματική δεν έχει μελετηθεί ακόμη, υπό αυτήν την εκδοχή της, ούτε στη χώρα μας αλλά ούτε και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Γι’ αυτό ακριβώς η αναζήτηση λύσης δεν αποτελεί εύκολο εγχείρημα.

5. Λόγω της προφανούς σημασίας του ζητήματος αλλά και της δυσκολίας να εκτιμηθούν με ακρίβεια οι συνέπειες από την επιλογή μίας από τις τρεις παραπάνω λύσεις, πρέπει να εξετασθεί με ιδιαίτερη προσοχή.

Αθήνα, 26 Μαΐου 1997

Dis.A/OP/anexartites arxes.doc/23.5.97/p.1-2/md,rp